חף לחולדה . שהיא קטנה הימט ים דרוסה וכ"ש לחתול : חף לחתול . שהוא גדול ליז דרוסה וכ"ש לחולדה ולקמיה מתרלינן לה : בחימרי רבבי . דבהמה דקה ס"ל ליז דרוסה לחתול כדאמר רב לעיל (דף נכ:) דבהמה מן החד ולמעלה : בגדיים וטלאים . דקיש מחד : שאר טופות טמאים . מון מן הגם והגן : והא לחן הגן ולרוסה הגן כשוף הדק . מכלל דשאר טופות לפיט כשוף הדק לח : בדרבבי מיניה . ג) ואפ"ה שוף הדק הוא : בית היני . שם מקום : ביר . שהכהו בידו : רגל . לחמוכה : לחכל שן לח . דלח חרם החיה בשיניה : שלח מדעת . דליז דשלח מדעת כפל כגון מן הגג על הבהמה חט"פ שהחטיה לפרט בגבה ליז מלוך בה חרם : לאחר מיתה . קס"ל שחת החרי ולחר כך נפל על הבהמה : דלרים ממיים . ולח הספיק לשלוף לפרט ממנה עד שפסקו לח ידו ומיתת דקחמר מיתת החבר שהחך : לשלוף . כשחולן ומוליך לפרט מגבה : ומחלחת לפורן . (ג) (לעיל פ:) בגב : רוב חריות דורסין . לקמר ג] חט"פ שרוב חריות דורסין וקיש לן שכל הדורס ליז לך לחבר בהן שהשמט לפרט : נחמכך . הפור ולפורן ז בכותל היכה : רב לטעמיה . לקמן : מקום לפורן . שלח כשמט ולח כמלח שם שלפורן שלח מקומה ומכחה ניכרים בפור : לחה . שהיה בה דס : עבידא דמשממת . ושמח דרם : בדלת דסימפיה . שחומדות בגב הפור כסדר שהן סדומות ביד החרי : לחמר כלבא . והח חמרינן לן דרוסה לכלב דלחן לו חרם : שלמת שוי . חרי ביניהו ויש שם : שלמת שוי . עשה שלום עמהם כדרך כמה חיות שנעשות חרבות וגדלות עם בני חדם ובהמות ולחן מזיקין : נח ריחמיה . בהרי ולח חיישינן לריחה בחחריני ג) : מטותי . טהם : מקרקרין . נועות דלשון נעקת חרי לחוד ולשון נעקת כל בהמה לחוד כמו בלשון שבריח טהם לחרי וגועה לשור וערוג לחיל ולהל לכוס ופפטף לשפות ומרן לכלב: תהדרי

יש דרוסה לחתול או אין דרוסה לחתול א"ל אף לחולדה יש דרוסה, יש דרוסה לחולדה או אין דרוסה לחולדה? א"ל אף לחתול אין דרוסה, לחתול ולחולדה יש להן דרוסה או אין להן דרוסה? א"ל לחתול יש דרוסה ולחולדה אין דרוסה, ול"ק הא דא"ל אף לחולדה יש דרוסה - בעופות, הא דא"ל אף לחתול אין דרוסה - באימרי רבבי הא דא"ל לחתול יש דרוסה לחולדה אין דרוסה בגדיים וטלאים בעי רב אשי שאר עופות טמאין יש להן דרוסה או אין להן דרוסה? א"ל רב הלל לרב אשי: כי הוינן בי רב כהנא אמר שאר עופות טמאין יש להן דרוסה, והאנן תנן והרוסה הגץ בעוף הרקק? דרוסה הגץ בכבוותיה, ואינך בדוטרא מינייהו ואיבא דאמרי "דרוסה הגץ בדדבי מיניה ואינך בדכוותיהו; אמר רב כהנא משמיה דרב שימי בר אשי אין דרוסה לשועל, איני והא כי אתא רב דימי אמר מעשה ודרם שועל בחחך של בית היני ובא מעשה לפני חכמים ואמרו יש דרוסה? אמר רב ספרא הלכה כאבא (פ.) דאמרי אמר רב כהנא משמיה דרב שימי בר אשי יש דרוסה לשועל, איני והא כי אתא רב דימי אמר מעשה ודרם שועל בחחך של בית היני ובא מעשה לפני חכמים ואמרו אין דרוסה? אמר רב ספרא הלכה כאבא, דאמר רב יוסף *נקטינן אין דרוסה לכלב אמר אביי נקטינן "אין דרוסה אלא ביד לאפוקי רגל דלא, "אין דרוסה אלא בצפורן לאפוקי שן דלא, 'אין דרוסה אלא מדעת לאפוקי שלא מדעת דלא, 'אין "דרוסה אלא מחיים לאפוקי לאחר מיתה דלא, אמרי השתא שלא מדעת אמרת לא, לאחר מיתה מבעיא? לא צריכא דדרים ופסקה לידיה מהו דתימא בהדי דדרים שרי זהריה קמ"ל בהדי דשליף שדי זהריה. אמר רבה בר רב הונא אמר רב

ארי שנכנס לבין השוורים ונמצא צפורן בגבו של אחד מהן אין חושש שמא ארי דרס מאי מעמא רוב אריות דורסין ומיעוטן אין דורסין וכל הדורס אין צפרניו נשמטת, ואת הואיל וצפורן יושבת לו בגבו אימר בכותל נתחכך, אדרבה רוב שוורים מתחבבין, ומיעוטן אין מתחבבין, וכל המתחבך אין צפורן יושבת לו בגבו, וזה הואיל וצפורן יושבת לו בגבו אימר ארי דרס? איבא למימר הבי ואיבא למימר הבי, אוקי מילתא אחזקה דו"ל ספק דרוסה ורב למעמיה דאמר *אין חישין לספק הרוסה, אמר אביי לא אמרן אלא צפורן אבל מקום צפורן חוששין, וצפורן נמי לא אמרן אלא לחה אבל יבשה עבדה דמשתמטולחה נמי לא אמרן אלא חדא אבל תרתי ותלת חיישינן, והוא דקימא בדדא דסיתופיה. איתמר רב אמר אין חוששין לספק דרוסה ושמואל אמר "חוששין לספק דרוסה. כולי עלמא ספק על ספק לא על איסא לא על ספק כלבא ספק שונרא איסא כלבא, על שתיק ואיתוב ביניהו אימר שלמא שוי, קסבר רישיה דחד מינייהו נח מיתתיה, 'אידו קא מעוי ואינהו קמקרקרן בעותי קא מבעתי אהדדי

רבינו גרשום

שאר שופות טמאין . כלומר דרוסה הגץ חוזרן בבתגיהן שאר שופות טמאין יש להן דרוסה : לאפוקי רגל דלא. כלומר של אחריו : אלא מדעת . כלומר שדעתו לדרוס אבל שלא מדעת אין חשוב דריסה: קס"ל בהדי דשליף שדי זהרא . כלומר בהדי דשליף ידו מבהמה ובהדי דשליף כבר(כבר) ידו מתה : אוקי תורא אחזקיה . כלומר ואין הדשעין: ולא אמרן אלא צפורן . כלומר שנמצא צפורן על גבי חדא: חיישינן . כלומר שהצפורן לחה דאמרי' אי דרוסה הוה ליהצפורן לחה לא הוה מישתמטא אלא ודאי בכותל נתחכך : והוא דקיימן בדדא דסיתופיה. כלומר דקיימן בשורת אצבעותיו: ספק על ספק לא על . כלומר ספק שהצפורן לחה דאמרי' אי דרוסה הוה ליהצפורן לחה לא הוה מישתמטא אלא ודאי בכותל נתחכך : והוא דקיימן בדדא דסיתופיה. כלומר דקיימן בשורת אצבעותיו: ספק על ספק לא על . כלומר ספק

כל הדורס מן הפורן ומעלה . מהי כל לחו דוקח וכן כל המתחכך דבסמוך מלח כלומר רוב הדורסין רוב המתחכך" : [וע"ע תוס' יבמות נ: ד"ה מן] ברקפת

לפורן נסמטת מהן וזו חולל ולפורן יושבת לו על גבו מסחמח שהי לרי תולה הוח ולח מחמח דרוסה בח לפורן זה לכחן חלח בכותל נתחכך והיה הלרי שוכב חלל הכותל ומחמח שנתחכך השור בכותל וברגלו של לרי נסמטה ממנו הלפורן ויושבת לו על גבו ופרינ חדרכה חע"ג דרוב שוורים מתחככין מ"מ רוב שוורים מין מתחככין במקום שרגל לרי מונחת שם שחבב לו לשורן על גבו ויש להלות הלפורן בדריסת הלרי ומע"ג דרוב הבריחים הדורסים מין לפורן נסמטה ומסיק לחיכא למימר הכי והכי ורב לטעמיה דלח חיישינן לספק דרוסה ד] דלוקמינן לחזקתה קמייתא בחזקת שלח נדרס :

קסא מיי' פ"ט מהלכות שחיטה הל' ט סמג עשין סב טוש"ע י"ד סימן מ סעיף ג :

קסב ב ג מיי' שם פלכה ד ו טוש"ע שם סעי' ג :

קסג ד ה מיי' שם סעי' ו : טוש"ע שם סעי' ו :

קסד ו מיי' שם טוש"ע שם סעי' ז :

קסה ז מיי' שם טוש"ע שם סעי' ח :

קסו ח מיי' שם פלי"ל טוש"ע שם סעי' יד :

קסז ם מיי' שם פלי"ב טוש"ע שם סעי' יב:

קסח י כ ל מיי' שם פלי"ל טוש"ע שם סעי' ם :

נוסח מתנה
חולדה וחתול אית ליה לרוסה

נוסח
דרוסה בעופות

שיטה מקובצת

ג) בדברבי בינה בגדולים סמטו ואפי' הכי שוף הדם הוא : ד] רוב אריות דורסין כלומר אע"ג דרוב אריות דורסין קים לן שכל הדורס : ג] לדריסה באחריני . וע"ב ג א לדריסה אחרינא : ד] לספק דרוסה דאוקמה אחזקתה :

נוסח
אוי נכנס לבין השוורים ונמצא בגבו של אחד מהן חושש שמא ארי דרס מאי מעמא

אי אמרן

נוסח
אית ליה לרוסה

מאי רב ושמואל אי חושטין לספק דרוסה

מתנה

◇ "דבולי עלמא/כי פליגי"